

Його девіз – служити дітям

Нещодавно до бібліотеки Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова завітав гарний фахівець і чуйний лікар, творча особистість і цікава людина – кандидат медичних наук, доцент кафедри пропедевтики педіатрії Липко Михайло Романович. Відвідати захід поспішили лікарі-інтерни, що спеціалізуються по педіатрії, студенти та співробітники бібліотеки.

Медичний стаж Михайла Романовича сягає 56 років, із них 47 років він віддав педіатрії. У його спогадах залишилися інтернатура в Хмельницькій обласній дитячій лікарні, напружені дні у Деражнянській центральній районній лікарні, де три роки свого життя віддав своїм маленьким підопечним.

За цей період накопичив великий досвід по збереженню здоров'я ді-

тей, вилікував тисячі малюків. А найголовнішим своїм досягненням Михайло Романович вважає те, що у його лікарській практиці не було жодної дитячої смертності. Відвідувачі заворожено слухали про різні випадки із його практики – і радісні, і сумні, проте щирі та відверті, які надихали на позитив і виховували гордість та любов до своєї професії.

Ось уже 43 роки поспіль Михайло Романович Липко працює в рідному Вінницькому медичному університеті і до сьогодні систематично проводить наукову і педагогічну роботу, передаючи свої знання та вміння студентам, які поважають його як вимогливого і об'єктивного викладача і наставника. Він поділився власними поглядами на професійне своєчасне виконання всіх лікувально-діагностичних заходів. Його напутні слова про те, що молоді лікарі повинні приділяти велику увагу діагностиці,

навчитись добре оцінювати мікросимптоми, щоб правильно поставити діагноз хворій дитині, запам'ятав кожний присутній. А ще незабутнім було головне кредо Михайла Романовича: «Лікар-педіатр повинен бути добрим, чесним, щоб його любили діти і він любив дітей».

Михайло Романович – всебічно розвинута особистість, має власну суспільну позицію. Свого часу активно займався громадською діяльністю. В період аварії на Чорнобильській АЕС очолював бригади спеціалістів щодо надання допомоги населенню, яке постраждало в Житомирській області (Народичі, Першотравневе Овруцького району). У 1987 році згідно наказу МОЗ очолював бригаду студентів VI курсу та лікарів в місті Яван Таджикиської республіки.

Працівники бібліотеки М. Мельник та І. Гулик доповнили розповідь М. Р. Липка заздалегідь підготовленою відеопрезентацією світлин «Етапи життя», де висвітлили його шкільні роки, студентський період навчання в Одеському медичному училищі та Вінницькому медичному інституті, трудові будні в колі колег і студентів та особисті захоплення.

Швидко плинув час, зустріч наблизилася до завершення. Всі присутні мали змогу отримати кваліфіковані відповіді на свої запитання. Гарним подарунком для відвідувачів була «музична нота», адже Михайло Романович ще й гарно співає. Багато років є солістом хороших колективів «Дзвін», «Просвіта», «Родинне джерело». Тож українські пісні «Два кольори», «Журба», «Гандзя» у його виконанні налаштували всіх присутніх на оптимістичний і святковий настрій.

*Неліна Кравчук,
директор бібліотеки*